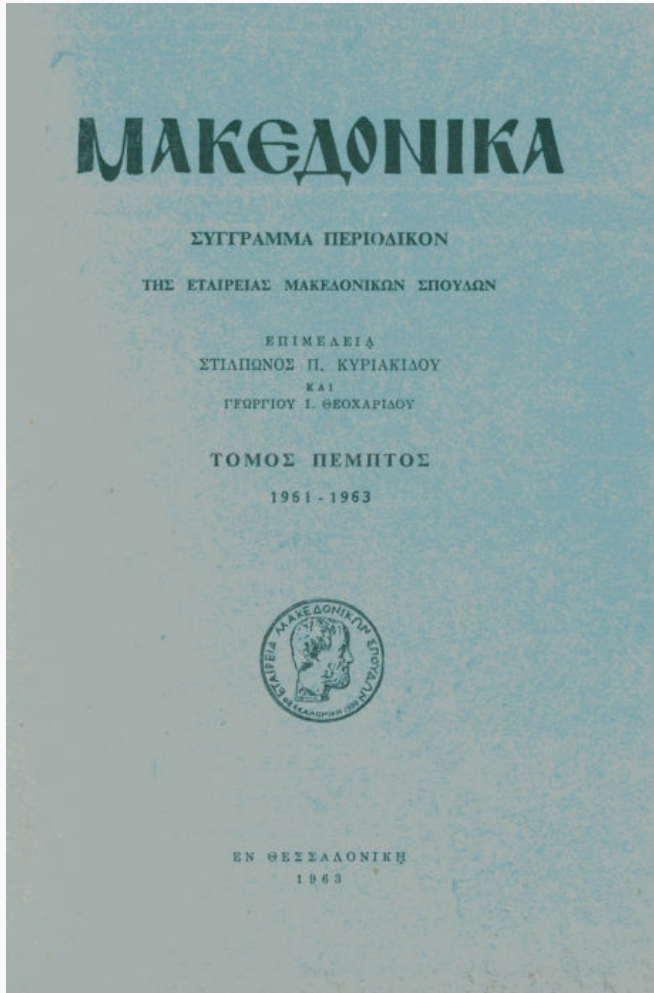

Μακεδονικά

Τόμ. 5, Αρ. 1 (1963)

Ιφιγενείας Διδασκάλου, Καστοριανά

Στίλπων Π. Κυριακίδης

doi: [10.12681/makedonika.856](https://doi.org/10.12681/makedonika.856)

Copyright © 2014, Στίλπων Π. Κυριακίδης

Άδεια χρήσης [Creative Commons Attribution-NonCommercial-ShareAlike 4.0](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/4.0/).

Βιβλιογραφική αναφορά:

Κυριακίδης Σ. Π. (1963). Ιφιγενείας Διδασκάλου, Καστοριανά. *Μακεδονικά*, 5(1), 579.
<https://doi.org/10.12681/makedonika.856>

λογίου τοῦ ἀγωνιστοῦ. Ὁ συγγραφεὺς ἐν τῷ ἐπιλόγῳ του λέγει πολὺ ὀρθῶς· «Μὰ σὰν ἔχουμε γραπτὰ τὰ κατορθώματα ἐνὸς ἥρωα μένει ὁ ἥρωας ὁ ἴδιος, κι' ὕστερα ἀπὸ χρόνια ὁ ἱστορία του εἶναι ἡ ἴδια ἀπαράλλακτη, ὅπως αὐτὸς τὴν ἔφκαξε».

ΣΤΙΑΠΩΝ Π. ΚΥΡΙΑΚΙΑΝΣ

Ἰφιγενείας Διδασκάλου, Καστοριανά. Θεσσαλονίκη 1959. 8ον, σ. 120.

Ἡ συγγραφεὺς εἶναι πολὺ γνωστὴ εἰς τὸ κοινὸν τῆς Θεσσαλονίκης ὡς μουσικὸς καὶ ποιήτρια. Τὸ παρὸν βιβλίον ἀποτελεῖ συναγωγὴν συντόμων ἠθογραφημάτων, ἀναφερομένων εἰς τὴν Καστοριάν, τὰ ὁποῖα εἶναι προῖόν θερμῆς ἀγάπης πρὸς τὴν πατρίδα καὶ ζωηρῶν ἀναμνήσεων ἐκ τῶν παιδικῶν χρόνων τῆς συγγραφέως.

Τὰ ἠθογραφήματα ταῦτα ἀσφαλῶς ἔχουν τὴν λογοτεχνικὴν τὸν ἀξίαν, νομίζω ὅμως ὅτι πολὺ περισσότερα εἶναι ἡ γλωσσικὴ καὶ λαογραφικὴ σημασία των καὶ δι' αὐτὴν ἀκριβῶς γίνεται σύντομος λόγος περὶ αὐτῶν ἐνταῦθα.

Ὡς πρὸς τὴν γλῶσσαν ἡ συγγραφεὺς, ἰδίως εἰς τοὺς διαλόγους, κάμνει κατὰ τὸ πλεῖστον χρῆσιν τοῦ ἐγχωρίου ἰδιώματος, τὸ ὁποῖον προφανῶς ἀνήκει εἰς τὰ βόρεια ἰδιώματα, παρουσιάζει ὅμως καὶ ἀρκετὰς ἀξίας προσοχῆς ἰδιορρυθμίας. Δυστυχῶς οὔτε οἱ φθόγγοι τοῦ βορείου ἰδιώματος οὔτε αἱ ἐπὶ μέρους ἰδιορρυθμίας δηλοῦνται πάντοτε ἀκριβῶς, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον δημιουργεῖ σύγχυσιν διὰ τὸν γλωσσολογοῦντα ἀναγνώστην. Πάντως δύναται οὗτος νὰ σχηματίσῃ συνολικὴν εἰκόνα τοῦ ἰδιώματος. Ἡ συγγραφεὺς, διὰ νὰ διευκολύνῃ τὴν κατανόησιν αὐτοῦ, προσέθεσεν ἐν τέλει πίνακα ἰδιωματικῶν λέξεων μεθ' ἐρμηνείας αὐτῶν, ὁ ὁποῖος ὅμως δὲν εἶναι ἀπολύτως ἐπαρκής.

Τὰ λαογραφικὰ εὐρίσκονται διάχυτα εἰς ὅλα σχεδὸν τὰ ἠθογραφήματα. Συστηματικαὶ βεβαίως περιγραφαὶ δὲν γίνονται, ἀλλ' ἐν τῇ ῥοῇ τῆς διηγήσεως ἐκτίθενται πολυάριθμα λαογραφικὰ στοιχεῖα. Οὕτως ἀπεικονίζεται τὸ ἦθος τῶν γυναικῶν, ἡ θέσις αὐτῶν ἐν τῇ οἰκογενείᾳ καὶ τὰ κατ' οἶκον ἔργα των.

Ἐν συνεχείᾳ παρέχονται πληροφορίες περὶ τῶν τελομένων κατὰ διαφόρους περιστάσεις ἐθίμων, οἷον τοὺς ἀρραβῶνας, τοὺς γάμους, τὸν θάνατον καὶ τὰ ἀποδημίας, τὰ Χριστούγεννα, τὸ Νέον ἔτος, τὰς Ἀπόκρεω καὶ τὸ Πάσχα. Παρέχονται ἐπίσης πληροφορίες περὶ τῶν ἔργων τῶν ἀνδρῶν, καὶ ἰδίᾳ τῶν γουνοποιῶν, οἱ ὁποῖοι ἀποτελοῦν καὶ τοὺς περισσότερους καὶ εἰδικωτέρους ἐπαγγελματίας τῆς Καστορίας. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον τὸ βιβλίον ἀποβαίνει ἀβίαστος καὶ εὐανάγνωστος ἀναπαραστάσις ὅχι μόνον τοῦ ὅλου βίου τοῦ λαοῦ, ἀλλὰ καὶ τῆς ψυχολογίας τῶν φορέων αὐτοῦ.

ΣΤΙΑΠΩΝ Π. ΚΥΡΙΑΚΙΑΝΣ